

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa O. S.A. w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej
z udziałem zainteresowanej P. Sp. z o.o. w W.
o określenie warunków hurtowych rozliczeń,
oraz z powództwa P. Sp. z o.o. w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej
z udziałem zainteresowanej O. S.A. w W.
o określenie warunków hurtowych rozliczeń,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 12 lipca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 marca 2016 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej na rzecz powodów kwoty po 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 4 marca 2016 r., VI ACa (...) Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelacje wniesione przez O. S.A. w W. (powód) oraz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE) od wyroku Sądu Okręgowego w W. Sądu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów z 28 października 2014 r., XVII AmT (...), uchylającego decyzję Prezesa UKE z 15 grudnia 2011 r., nr (...).

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł Prezes UKE, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, tj. czy w świetle art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. 2004 r. Nr 171, poz. 1800 ze zm., dalej jako PT lub Prawo telekomunikacyjne) w zw. z art. 31 ust. 2 pkt 3 lit. a i ust. 3 pkt 5 lit. b PT i art. 71 PT Prezes UKE jest zobowiązany do władczego określenia wysokości hurtowych rozliczeń dotyczących usługi przeniesienia numeru w sytuacji, gdy na stronach zaangażowanych w realizację usługi przeniesienia numeru nie ciążyą tzw. kosztowe obowiązki regulacyjne, nie ciąży obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej, a zastosowanie tzw. metody benchmarkowej, tj. opłat stosowanych na porównywalnych rynkach jest niemożliwe z uwagi na brak porównywalnych rynków poddanych ocenie.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Prezesa UKE obaj powodowie (tj. O. S.A. i P. Sp. z o.o.) wnieśli o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna Prezesa UKE nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Sąd Najwyższy stwierdza, że brak jest podstaw do przyjęcia, że istnieje potrzeba merytorycznego rozpoznania zagadnienia prawnego sformułowanego przez Prezesa UKE w skardze kasacyjnej, gdyż problem ten był już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego w postanowieniach z 11 sierpnia 2015 r., III SZ 3/15 (niepublikowane) oraz z 18 sierpnia 2015 r., III SZ 5/15 (LEX nr 1808594).

Zgodnie z przyjętą w powyższych postanowieniach, jednolitą wykładnią przepisów Prawa telekomunikacyjnego, w zakresie objętym niniejszą skargą kasacyjną, Prezes UKE nie może wydać decyzji negatywnej odmawiającej

określenia warunków współpracy między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w przypadku gdy toczy się między nimi spór dotyczący kwestii objętej zakresem pojęcia „dostęp telekomunikacyjny”, który został poddany pod rozstrzygnięcie organu regulacji rynku telekomunikacyjnego na podstawie art. 27 ust. 2 PT, a jego rozwiązanie wymaga dokonania zmiany dotychczasowej umowy, bądź wydania decyzji zastępującej odrębną umowę w tym zakresie. W sprawach dotyczących dostępu telekomunikacyjnego Prezes UKE może wydać decyzję zarówno negatywną, jak i pozytywną, przy czym decyzja odmowna może być przez regulatora rynku telekomunikacyjnego wydana jedynie z uwagi na brak wynikających z art. 28 PT materialnych podstaw do ingerencji w stosunek umowny łączący strony oraz gdy sprawa poddana mu do rozstrzygnięcia nie jest sprawą sporna w rozumieniu art. 27 ust. 2 PT.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

as